

CRÒNIQUES DES DE MENORCA. VELO-BICI.CAT 2019

Divendres, 3 de maig

Aquesta última crònica l'escriurem en menorquí en honor a sa gent que ens ha acollit durant una setmana.

Som dissabte i esteim dins es barco que mos duu a Barcelona. Els al·lots han estan un parell d'hores molt tristos però ara estan més tranquils i fan fent cadascú a la seua.

Començarem per ahir.

Com cada dia, a les vuit a s'institut per fer presentacions, revisar velos i esperar sa policia que mos tregui des poble.

Avui mos han explicat:

- Geologia de Menorca. Menorques de colors segons es tipus de roca, vermella, grisa, negra, blanca,...
- Camí de Cavalls. Sa ruta.
- Menorca reserva de la biosfera.
- Contaminació des Mediterrani.

Com sempre ho han fet molt bé i segur que alguna cosa els hi ha quedat als nostros.

Sa ruta d'avui ha començat com sa segona per es Camí Vell que hem deixat quan passàvem pes costat de Son Camps. De moment tot correcte tret d'una primera avaria seria. Hem de pensar que ses velos duen cinc dies de rutes i s'única cosa que feim és greixar cadenes i encara es greixen cadenes perquè ho proposem i ho feim els profes perquè, si fos per ells, ni açò.

Hem aturat un moment as costat des poblat talaiòtic emmurallat de Torrellafuda. És una visita que hi havia prevista però hem decidit avançar camí per, al final, tenir més temps. Els velobicis que s'havien llegit el programa (tres o quatre) no hi han posat cap impediment a aquesta decisió.

Ara tocava desdoblar es grup perquè havíem de fer un parell de quilòmetres de carretera general i açò fa patir molt. Qualsevol caiguda o punxada en una carretera molt transitada és un problema. Ha anat molt bé i es dos grups mos hem trobat per enfilear cap a sa costa nord.

s'ha de dir que avui els velobicis estaven més nerviosos que de costum, es nota que veuen es final de sa setmana d'intercanvi i açò els fa estar més units i amorosos.

Hem tocat costa nord a sa cala el Pilar. Observació d'un velobici nostro: *-Això deu ser la Menorca vermella que explicaven avui matí.* I tenia raó es terra i s'arena de sa platja eren vermells d'argila. Molt bona observació. Alguna cosa han après.

Hem berenat (as matí a Menorca berenen) dalt d'un penyal amb unes vistes fantàstiques del Pilar i de bona part de costa nord i hem reprès camí cap as Macar (un mac és una pedra rodona) d'Alfurinet que és una platja de pedres vermelles enormes i visualment impactant on hem fet una activitat de neteja de litoral per treure'n tot es plàstic que poguéssim. És una zona molt oberta a tramuntana i sempre s'hi acumulen moltes restes arrossegades per la mar, fustes, canyes, plàstics de tot tipus,... i cada any mos hi aturam a fer aquesta activitat. Com que no som els únics que ho feim aquest macar està bastant net de plàstics i s'activitat ha durat poc amb algun comentari desafortunat per part d'algun velobici nostro: *-Per què he de netejar si jo no he embrutit?* Comentari i argument que han estat rebutats a l'instant.

Es final esperat era sa platja d'Algaiarens, la Vall en deim noltros, darrera ocasió per banyarnos. Aquí els velobicis cremaven els darrers cartutxos. S'atracaven núvols amenaçadors i les dues hores previstes de platja s'han convertit en hora i mitja. Qui ha volgut s'ha banyat, qui volia jugar ho feia a voley, a pales, a lluita canaria, a arrebossar-se, tot els anava bé. Com no

podia ser d'altra manera n'hi havia que estaven més per temes sentimentals que per jocs, quedava poc temps.

Comentari estrella d'un velobici menorquí: - *Al·lotes aprofiteu ara que demà ja no em veureu.* No li feien ni cas.

Hem sortit de la Vall abans del previst perquè a començat a poliscar. Faltaven vuit quilòmetres de carretera fins a Ciutadella. Hem anat molt ordenats i ha anat molt bé que a l'entrada de Ciutadella hi hagués sa policia esperant-nos i hem anat fins a s'institut escortats i pes carrers principals des poble. Ha estat una espècie d'entrada triomfal però com que plovia no ha estat gaire lluïda.

Arribats a s'institut enhorabones i abraçades i corregudes per anar a comprar es darrers detalls per casa.

A la nit festa final. Actuacions musicals, repartiment de premis, parlaments i molta, molta emoció. A les dotze final de festa, cadascú a ca seua. Ha costat molt desenganxar-los i hem hagut de repartir uns quants paquets de mocadors.

Avui matí a les vuit des matí tots a sa terminal des barco. Repartiment de targetes, darreres gestions per alleugerir s'entrada as barco. Aquest cop hem pogut entrar a sobre de la bicicleta, l'equipatge ens l'han entrat a part i açò facilita molt ses coses. Abans d'entrar però, catàrsi final apoteòsica. Tots abraçats dins un mar de llàgrimes que hem pogut desfer no sense esforç.

Ara, a hora i mitja de Barcelona, estem tots més tranquils. Hem pujat, qui ha volgut, as pont de comandament des barco on es segon de bordo ens ha explicat com es mena un barco tan gran. Ha estat un contingut més des velobici 2019.

Hem acabat velobici 2019. tots hem après alguna cosa i veim que de tot en podem treure profit. Esteim segurs que hem assolit el que preteníem a l'inici i crec que els participants han sortit enfortits d'aquesta experiència.

Molta salut a tots

Equip de professors velobici.